

KOMENTIRAMO

Kakšni stanovalci smo?

Večina ljudi v naši občini (pa tudi drugod) živi v stanovanjskih blokih, stolpnih ali večjih hišah. Kakšne so njihove dolžnosti? Omenimo le najvažnejše, kajti prepričani smo, da jih večina ne pozna, še manj pa jih spoštuje.

Domala v vsakem statutu stanovanjca piše, da morajo stanujoči spoštovati hišni red ter skrbeti za čistočo v hiši in njeni okolici. Pa to res počno? Kje pa! Več kot polovica jih svinja ne samo okolico, marveč tudi skupne prostore. Da ni tako? Vsa nesnaga sodobne civilizacije krasli zelenice in stopnišča, stene so od vrha do tal počekane...

UNIČEVANJE

Nekateri - predvsem imetniki stanovanjske pravice - nadaljujejo vandalizem tudi doma, v lastnem stanovanju. V stranišče mečejo prevelike odpadke, da se odtok zamaši. Poškodujejo vrata, grdo ravna z vodovodnimi pipami... Potem pa hočejo, da jim vso to škodo, ki je nastala zgolj zaradi njihove malomarnosti, popravi Stanišev brezplačno oziroma na račun skrbnih stanovanjcev.

PRIJAVA

Mar veste, da morate vsakega novega stanovanca (če se vam rodi otrok, če vas za dalj časa obiščejo sorodniki ali če vzamete podnajemnika) prijavit hišnemu svetu? Seveda pa se morajo pri vas nastaniti vsaj za štirinajst dni.

STARA ŠARA

Potem v tem statutu skupnosti stanovanjcev še piše, da stranke ne smejo puščati na hodnikih in v drugih skupnih prostorih pohištva, embalaže in drugih predmetov. Pa je tako? V marsikaterem bloku so pralnice natrpane s staro šaro, prav tako kolesarnice! Pa bi te prostore prav lahko spremenili v stanovanja, kjer bi živeli, če že ne družine, pa vsaj študentje in dijaki, saj so domovi zanje že dolgo pretesni. Če bi bili stanovalci malo bolj dinamični in manj zaplankani, bi lahko prostore, ki bi jih bile treba prej kajpada očistiti, odstopili mladim. In ne samo njim! Tudi tisti čez trideset bi lahko imeli tu svoj kotiček, saj je znano, da se v naših spalnih soseskah ne mlado ne staro nima kje zbirati.

NOVOLETNE JELKE

Piše, da se čez okna in balkone ne sme stepati posteljine in preprog. To je seveda prav, ampak kje naj opravijo tovrstno čiščenje, če arhitekti svoji "modrosti" ne mislijo na čistočo?

Stranke tudi ne smejo postavljati anten na terasi, na zunanji strani balkonov in zidov. Pa se tega skoraj nikjer ne držijo, saj so bloki pogosto videti kot novoletne jelke, samo da so ovešeni z antenjem in žicami.

V sušilnicah je prepovedano obešati premalo ožeto perilo ter ga puščati sušenega, da visi na vrhovih več dni...

KUŽKI IN MUCE

Prav tako ni dovoljeno voditi domačih živali (predvsem psov in mačk) na potrebo v peskovnike in zelenice. Tam se namreč igrajo otroci, živalski iztrebki pa - kot je znano - prenašajo lepo število boleznih. Po drugi strani pa je res, da te, sicer ljubke živalice, ne morejo opravljati potreb na asfaltu. Kaj storiti? Morda bi morali lastniki (tako kot na tujem) voditi svoje ljubljence na sprehod z metlico in smetišnico v roki.

BALKONI IN ATRIJI

Ni dovoljeno zapirati balkonov ali kako drugače preurejati fasade brez dovoljenja hišnega sveta. Ja, tako piše. Sedaj pa se malo ozirite naokrog. Domala vsak balkon je drugače zasteklen, strehe nad atriji pa so vsaka povsaj druge barve in oblike. Vsakdo hoče pač nazven pokazati svoj balkon ali okno, pogosto pa pokaže samo pomanjkanje okusa.

PARKIRANJE

Avtomobilov ne bi smeli parkirati tam, kjer ni dovoljeno. Na zelenicah, na primer. Prav je tako. Samo kje pa naj stojijo jekleni konjički, če parkiriš sploh ni ali pa jim je odločno premalo za število stanovanjcev.

Še in še bi se dalo naštevati naše stanovanjske dolžnosti. Med drugim tudi to, da ne smemo zapustiti stanovanja, če je vključen pralni stroj ali če kuhamo na štedilniku. Žal pa ob tem naštevanju dolžnosti ni niti besedice o tem, kaj se zgodi, če se kdo poživlja nanje. In takšnih je - žal - največ!

VSE PO ISTEM KOPITU

Pa še to. Ta in ostali sporazumi so si podobni kot jajce jajcu. Kako tudi ne, saj so pisani vsi po enem, včasih že krepko zastarelem kopitu. Komu to koristi? Prav gotovo pravnikom, ki za drag denar isti izdelek prodajo zdaj enemu zdaj drugemu hišnemu svetu. Življenje - tudi življenje hiše - pa se precej razlikuje od paragrafske usode, ki jo ti člani predpisujejo.

NEVA ŽELEZNIK

Foto antika

Društvo slovenskih fotografskih delavcev bo v nedeljo, 27. junija, v predverju ljubljanskih Križank pripravilo že peto srečanje poklicnih fotografov, amaterjev in ljubiteljev fotografije.

Na sejmju si boste ogledali stare fotoaparate in fotografske pripomočke, ki jih bodo razstavili na ogled ali za prodajo in zamenjavo obiskovalci in člani društva.

Med srečanjem, ki bo trajalo od 8. do 13. ure si boste lahko ogledali diapozitive o zgodovini fotografije od njevega izuma do danes in o starih fotografskih aparatih, lahko boste kupili ali zamenjali vse, kar je v zvezi s fotografijo ali pustili, da vas fotografira mož v fraku, ki bo s starim fotoaparatom in improviziranim ateljejem, napravil vaš najnovejši posnetek, kot bi to storili koncem prejšnjega stoletja.

To je priložnost za nova poznanstva s starinami in novimi prijatelji, zato se dobimo na sejmju FOTO ANTIKA.

»Otroci rastejo z glasbo«

«To je moja družina,» pravi ponosno Tomo BOGDANOVIČ. Devetletna Darinka, desetletni Uroš, enajstletna Nevenka, petnajstletni Mirče in mamica Benjamina Bogdanovič in seveda očka sestavljajo instrumentalni sekstet z različnimi glasbenimi instrumenti - harmoniko, klarinetom, kitaro, citrami, tamburinom, orglicami in guslami.

Zasedba se spreminja z melodijo. Njihov repertoar pa je zelo pester, saj so se v osmihi letih, odkar igrajo, predstavili občinstvu s slovenskimi narodnimi, polkami, valčki in s skladbami drugih jugoslovanskih narodov in narodnosti.

Dolgo so razmišljali o nazivu skupinice. Potem so enostavno povezali začetnice svojih imen in do-

bili kratko DUNBM, ki smo jo lahko prebrali tudi na plakatu, ki je vabil na obisk Doma starejših obččanov za Bežigradom, kjer so Bogdanovičevi 1. junija popestrili popoldne. Bežigranski glasbeni sekstet ima približno 16 nastopov letno, saj so redni gostje v ljubljanskih domovih starejših obččanov ter v mnogih organizacijah združenega dela. Avgusta letos nameravajo preko Zveze kulturnih organizacij Slovenije odpotovati na obisk k Jugoslovanom, ki so na začasnem delu v Skandinaviji.

«Igrati smo začeli, ko Darinka in Uroš sploh še nista hodila v šolo,» pravi tovariš Bogdanovič. Že pet let jih vodi dirigent Anton Vračko. Za njihovo igranje pa se je zanimal tudi Bojan Adamič. Čeprav otroci ne hodijo v glasbeno šolo in so pravzaprav samouki, je Nevenka tako nadarjena, da že sama komponira skladbice.

«Radi imamo glasbo in naš način življenja,» pravi očka Tomo. «Nekateri se odločijo za vikende, hiše in avtomobile. Drugi pa za veliko družino.»

VIDA PETROVIČ

Bronasta priznanja OF na Črnučah

Pred dnevom Osvobodilne fronte je bila v prostorih krajevnih skupnosti Rezke Dragar-Črnuče skromna slovesnost, na kateri so predsedniki KK SZDL krajevnih skupnosti Rezke Dragar-Črnuče, Franc Ravbar-Črnuče in Nadgorica-Ježa izročili priznanja krajanom, ki so v preteklih mandatnih obdobjih uspešno delovali v družbenopolitičnih organizacijah in društvih, v delegatskem sistemu, v terenskih odborih SZDL in kot poverjeniki

SZDL v hišah. Bronasta priznanja OF so prejeli: KS Rezke Dragar-Črnuče: Franc Čebular, Anton Keržan, Stanka Ritonja, Franc Gerk, Cveto Bogataj, Rudi Sivce, Viktor Japelj in Danica Beravs. KS Franc Ravbar-Črnuče: Alojz Grah, Andrej Kovač, Marija Lavrič, Edvard Levec, Bojan Škrleb in Anton Urbanija. KS Nadgorica-Ježa: Ernest Seilnacht, Franc Pahovnik, Ciril Sluga in Alojz Skok. S. R.

Akcija mladincev

V krajevni skupnosti »Boris Zihari« pripravljajo mladinsko delovno akcijo. Pobuda je prišla s strani KS Šmarje pri Ajdovščini, saj so tam prebivalci brez vodovoda.

Vodovod bo zajel krajevne skupnosti Šmarje, Planino in vasico Dolenje (KS Ustje), to je približno 1000 ljudi. Načrta brigada je, da pomaže, skupaj z enotami JLA, pri gradnji 25 km vodovoda. Naši brigadi in enotam JLA se bodo pridružili tudi mladinci krajevnih skupnosti, kjer se bo gradil vodovod in mladinci iz Ajdovščine.

Mladinska delovna akcija naj bi trajala tri tedne. Mladinska brigada KS Boris Zihari pa ne bo sestavljena samo iz mladincev te KS, ampak se bo naši brigadi priključilo še 5 mladincev iz KS Rade Končar z Reke. Na žalost, pa je prišlo do težav, predvsem finančnih. Upajamo, da bodo z razumevanjem in skupnimi močmi uspeli izpeljati akcijo, kar si vsi zelo želijo.

Če so v naši občini še mladinci, ki bi se jim radi pridružili, naj se oglasijo v KS Boris Zihari, Topniška 58 (tel. 323-354).

SUZANA JEKLIČ

PIKNIK V SAV. NASELJU

Spoznajmo se!

Na pobudo predsednika hišnega sveta Miftarja Kukleca je Skupnost stanovanjcev iz Majaronove ul. 8, 10 in 12 v Savskem naselju, z motivacijo SPOZNAJMO SE, organizirala piknik na prostem v neposredni bližini bloka. Stanovalci so s samopriskom nabavili hrane in pijače.

Prvi predsednik HS v tem bloku (še iz leta 1959) Janez Lipicer je dejal: «Vedno sem želel organizirati podobno srečanje, vendar je bilo med stanovalci preveč zadržanosti. Tokrat je lažje zaradi mladih, ker so tudi rastle in se bolj poznajo med seboj in se tako malo poznamo - spoznavamo tudi starejši.»

Ob tej priložnosti so s spominskim darilom izkazali priznanje tudi Brunu Hojkerju, ki je 23 let vestno vodil blagajniško poslovanje. Starejšim oz. bolnim stanovalcem, ki se piknika niso mogli udeležiti, pa so hrano odnesli v stanovanje.

Tak način medsebojnega spoznavanja stanovanjcev je v Savskem naselju prva lastovka. Ob veseljem vzdušju se je dalo sklepati, da so si stanovalci takega srečanja želeli. Drugič bodo verjetno prišli na plan in v veselo družbo tudi tisti, ki so tokrat kdo ve iz kakšnih vzrokov ostali v stanovanjih.

IVANKA POLANEC

PRAZNOVANJE NA ZELENICI

Letošnji Dan mladosti so praznovali tudi mladi iz VVZ MLADI ROD v Savskem naselju. Ob izredno lepem vremenu so ciljani izvedli dobro pripravljene programe na zelenici za vrtcem v Betokranjski ulici. Izvedbi programa so prisostvovali tudi starši. Ponoani in nasmejeni so mladičke vzpodbujali ob vsaki točki. Vsač apiavz pa je veljal tudi vzgojiteljcem in pedagoškemu vodstvu za njihov trud. Proslavo so na podoben način organizirali tudi v njihovi enoti na Črtomirovi ulici.

Foto: IVANKA POLANEC

V SPOMIN
Ivan Rupar

V 74. letu starosti je nenadoma umrl Ivan Rupar. Kdo se ga ne bi spominjal - invalida, priklenjenega na voziček, ki je rad posedel med ljudmi na Bratovševi ploščadi ali v Stožicah? Čeprav je bil hudo bolan je rad zahajal ven, zato mu je bila zima otožna. Takrat je cele dneve preedel ob oknu, opazoval igranje otrok na snegu, se spominjal svojih otroških dni in nekaj solz mu je spozlelo po obrazu. Zato so ga spremljali na zadnjo pot tisti, ki vedo kaj je trpljenje in se ga bodo še dolgo spominjali.

Ivan Rupar je bil rojen v Tomazinih, sedanja občina Rudnik-Vič v rečni kmečki družini. Osem otrok je bilo in vsi so se priključili narodno osvobodilni borbi že leta 1941, ko je bilo najtežje. Brata so mu ubili kot talca spomladi 1942, kasneje pa je zloglasna črna roka ubila še njegovega očeta. Ivan je opravil od 1941. do vstopa v NOV marca 1942, razne posle, ki so se nanašale na obveščevalno delo. Bil je borec Tomšičevega bataljona in kasneje Tomšičeve brigade. V znani roški ofenzivi julija 1942. je bil ujet v Ljubljani obsojen na dolgoletni zapor Vse do osvoboditve je bil v koncentracijskih taboriščih - mučnicah v Italiji in Nemčiji. Ko se je vrnil domov je služboval v sekretariatu za notranje zadeve kot mladičnik. Leta 1960 se je zaposlil pri časopisnem podjetju Delo, kjer je ostal do upokojitve leta 1969.

Slava njegovemu spominu!

D. R.